

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3213/2018. (VI. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.Kpk.45.900/2016/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] A panasz alapjául szolgáló közigazgatási nemperes eljárásban megállapított tényállás, illetve az ügy iratai szerint az elsőfokú hatóság 2014. november 21-én hozott határozatával megállapította, hogy az indítványozó birtokháborítást követett el, ezért arra kötelezte, hogy három napon belül állítsa helyre az eredeti állapotot, és a jövőben tartózkodjon hasonló magatartástól. A határozat megváltoztatása iránt az indítványozó pert indított, a bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az indítványozó önkéntes teljesítésének elmaradása miatt a birtokvédelmi határozat kikényszerítése érdekében a végrehajtást foganatosító jegyző több ízben is eljárási bírság megfizetésére kötelezte az indítványozót, aki 2016. július 5. napján az elsőfokú hatóság eljárási bírság megfizetésére kötelező egyes végzéseit helybenhagyó BP/1003/02183-2/2016. számú jogerős másodfokú végzés bírósági felülvizsgálata iránt nyújtott be „keresetet”, és ezzel egyidejűleg igazolási kérelmet is. Igazolási kérelmében arra hivatkozott, hogy egészségügyi okból, önhibáján kívül nem tudta határidőben benyújtani a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét. Igazolási kérelméhez egy 2016. július 5. napján kiállított orvosi igazolást csatolt, amely szerint az indítványozó 2016. június 30-tól július 5-ig orvosi kezelés alatt állt, mozgásképtelen volt. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: a bíróság) nemperes eljárásban hozott 33 Kpk.45.900/2016/2. számú végzésével az indítványozó igazolási kérelmét, továbbá az elkésztett benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelmét elutasította. A bíróság szerint a mulasztás vétlenségét az indítványozó nem valószínűsítette, mert a felülvizsgálat iránti kérelem előterjesztésére nyitva álló 30 napos határidőnek csupán az utolsó két napja vonatkozásában terjesztett csak elő igazolási kérelmet, a felülvizsgálat iránti kérelmet pedig olyan napon adta postára, amikor az orvosi igazolás szerint mozgásképtelen volt. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 2017. december 31. napjáig hatályos (a továbbiakban: Knp.) 3. § (4) bekezdésének utolsó mondatára hivatkozással a bíróság arról tájékoztatta a feleket, hogy a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye. A végzés ellen benyújtott „jogorvoslati kérelmében” az indítványozó arra hivatkozott, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 110. § alapján az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen helye van fellebbezésnek, ezért a végzés a régi Pp. 110. §-ával ellentétes. A bíróság 5. számú végzésével a fellebbezést a régi Pp. 237. § alapján elutasította, mert álláspontja szerint a Knp. 3. § (4) bekezdésének utolsó mondata a régi Pp. 110. §-ában foglaltaktól eltérő szabályt állapít meg, ezért e jogszabályi rendelkezés folytán az igazolási kérelem elutasítása esetén fellebbezésnek a nemperes eljárásban nincs helye. Az indítványozó a fellebbezést elutasító végzéssel szemben is „jogorvoslati kérelmet” nyújtott be, amelyben azzal érvelt, hogy a Knp. 3. § (4) bekezdése kifejezetten az ügy érdemében hozott, és nem valamennyi végzéssel szemben zárja ki a jogorvoslatot. A bíróság az indítványozó fellebbezését 7. számú végzésével hivatalból elutasította. Végzése indokolásában kifejtette, hogy a Knp. 3. § (4) bekezdés utolsó mondatának szövegében nem található arra vonatkozó utalás, hogy a jogorvoslati jog hiánya kizárólag a nemperes eljárásban hozott érdemi döntésre vonatkozna, a normaszöveg ugyanis általában a bíróság végzéséről rendelkezik.
- [3] Az indítványozó a bíróság 2. és 7. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslatihoz való jogának sérelmére hivatkozott. Érvelése szerint a régi Pp. 110. § (1) bekezdése alapján az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen helye van fellebbezésnek,

a bíróság pedig nem értelmezheti közigazgatási nemperes eljárásban szűkebben a garantált alapjogokat, mint a peres eljárásban. Jogorvoslathoz való joga sérelmének lényegét abban határozta meg, hogy a bíróság igazolási kérelmét csak egyszer bírálta el, ezért az „ügyben az igazolási kérelemmel szemben hozott bírói döntés tekintetében a jogorvoslattól történő kizárásról hozott” végzése megsemmisítését kérte. Az Alkotmánybíróság főtitkárának hiánypótlásra történő felhívására az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító jogszabályi rendelkezést, kérelme indoklása tekintetében pedig lényegében megismételte a korábban előadottakat.

- [4] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek. Vizsgálata eredményeként az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi oknál fogva nem fogadható be.
- [5] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy a panasz befogadhatóságának vizsgálatát az Abtv. 30. § (1) bekezdésére figyelemmel a bíróság 7. számú végzésére vonatkozó részében vizsgálhatta csak. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az (1b) bekezdés értelmében a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az a)–f) pontokban foglaltakat. Az e) pont szerint az indítványnak indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítványozó szerint a 7. számú végzés azért sérti a jogorvoslathoz való jogát, mert a régi Pp. 110. § fellebbezési jogot biztosító rendelkezése ellenére igazolási kérelmét csak egyszer bírálta el a bíróság. A bíróság 7. számú végzése azonban az indítványozó fellebbezését elutasító végzés ellen benyújtott újabb fellebbezés – és nem az igazolási kérelem ellen benyújtott fellebbezés – tárgyában született. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában ennek ellenére az igazolási kérelem elleni jogorvoslat kérdésében kifejtett bírói jogértelmezés alkotmányosságát vonta kétségbe, így kérelme indoklása nincs összefüggésben a támadott bírói döntéssel, az lényegében az általa nem támadott (a panaszban meg sem említett) 5. számú végzésre vonatkozik. Mindebből az következik, hogy az indítvány nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy az indítványozó által támadott 7. számú végzés miért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában rögzített – követelményének, így annak elbírálására nincs lehetőség. {Például: 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212], 3192/2015. (X. 7.) AB végzés, Indokolás [23], 3199/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [22], 3215/2015. (XI. 10.) AB végzés, Indokolás [8]}
- [6] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt a befogadhatóság további feltételeinek vizsgálatát mellőzve – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – az Alkotmánybíróság Ügyrendje 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2018. június 5.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/766/2017.

